

РЕШЕНИЕ №197

гр.Перник, 30.12.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на първи декември две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря **А.М.*****, като разглежда докладваното от съдията **административно дело № 400/2011 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 118 от КСО във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Производството е образувано по **жалба на Г.И.Г.,*****, срещу решение №КПК-42/07.10.2011 г. на Директора на ТП на НОИ - Перник, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № 485/24.08.2011 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ/РУ „СО” гр. Перник, за внасяне сумата по РАН вх.№1 от 15.08.2011 г. Развиват се съображения за неправилност на административния акт поради нарушения на материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Иска се оспорваното решение да бъде отменено. Претендира се присъждането и на направените разноски по делото.

Ответникът по жалбата - Директора на ТП на НОИ - Перник, чрез своя процесуален представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд Перник, като съобрази оплакванията на жалбоподателя, становищата на страните, събраните по делото доказателства и след проверка законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и съгласно правомощията си по чл. 168 от АПК, приема за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в срок от процесуално легитимирано лице - адресат на административния акт, оспорва се индивидуален административен акт, изрично посочен в закона, като подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От представените по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е бил в трудови правоотношения с „***”АД от 01.12.1999 г. до 01.07.2009 г. С акт за прекратяване №12089/30.06.2009 г., на основание чл.325, т.1 от КТ, поради пенсиониране е прекратено трудовото правоотношение между Г.*** и неговият работодател. В регистъра на осигурените лица, като последен ден в осигуряването на жалбоподателя е посочен 30.06.2009 г.

На 29.06.2009 г. преди прекратяване на трудовото правоотношение работодателят, по повод намерението на жалбоподателя да проведе профилактика и рехабилитация в „***” ЕООД, хотел Делта - с. *** , е издал служебна бележка изх. № 525/29.06.2009 г., в която е посочено, че жалбоподателят има непрекъснат трудов стаж в продължение на 6 месеца - от м.02.2009 г. до м.07.2009 г. Въз основа на служебната бележка му било издадено удостоверение № 591/01.07.2009 г. от ТП на НОИ Перник, в което е посочено, че

жалбоподателят има право на парична помощ за профилактика и рехабилитация за периода от 05.07.2009 г. до 14.07.2009 г.

При връчването на удостоверение, видно от вписаната дата, жалбоподателят е попълнил и подписал декларация, съгласно която при прекратяване на трудовия му договор или осигуряването му към датата на постъпване в изпълнителя на дейността по профилактика и рехабилитация, няма да ползва предоставените му с удостоверението права; с подписа си е удостоверил, че ако ползва горепосочените права след прекратяване на трудовия му договор, е длъжен да възстанови изплатените парични помощи.

От фактура №0000000041/15.07.2009 г. се установява, че в периода 05.07.2009 г. - 14.07.2009 г. жалбоподателят е провел профилактиката и рехабилитацията в в "****" ЕООД, хотел Делта - с. ***, която е на стойност 377,50 лв. Тази стойност на проведената профилактика и рехабилитация е била заплатена от ответника.

При извършена финансова ревизия по разходите на ДОО на жалбоподателя бил съставен ревизионен акт, изготвен от финансов ревизор при РУ СО – Перник. Резултатите от извършената финансова ревизия по разходите на ДОО са оформени в ревизионен ак за начет №1/15.08.2011 г.

Въз основа на ревизионния акт за начет е издадено разпореждане № 485/24.08.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ - Перник за внасяне в приход на ДОО на сумата по ревизионния акт в размер общо на 537,677 лв., от които главница - 377,50 лв. и лихва - 160,17 лв. Разпореждането е обжалвано по реда на чл. 117 КСО.

С оспореното в настоящото производство решение е оставена без уважение жалбата на Г.И.Г.*** срещу разпореждане № 485/28.08.2011 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО и е потвърдено същото. В мотивите на акта е прието, че към момента на постъпване в заведението за профилактика и рехабилитация Г. не е имал качество на осигурено лице, знаел е, че след прекратяване на трудовия му договор не може да ползва право на парична помощ за профилактика и рехабилитация, но е използвал удостоверение № 591/01.07.2009 г., в резултат на което от средствата на ДОО неправилно е извършен разход в размер на 377.50 лв.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна решаващият състав намира следното:

С чл. 11, ал. 1, т. 2, б. "б" от КСО е регламентирано правото на парична помощ за профилактика и рехабилитация на осигурените за всички осигурени социални рискове, а условията и реда за ползване и изплащане на паричните помощи се регламентират от Наредба № 1 от 13.02.2007г. за ползване и изплащане на паричните помощи за профилактика и рехабилитация. Видно от чл. 2, ал. 2 от наредбата, в съдържанието ѝ към 2009 г., осигурените за всички осигурени социални рискове придобиват право на парични помощи за профилактика и рехабилитация, ако за тях са били внесени или дължими осигурителни вноски за период от 6 последователни календарни месеца, предхождащи месеца, през който се провежда профилактиката и рехабилитацията. Законодателят поставя две кумулативно посочени условия за да ползва едно лице парична помощ за профилактика и рехабилитация: да е осигурено за всички осигурени социални рискове и за него да са внасяни дължимите осигурителни вноски.

По отношение на жалбоподателя е налице само второто условие, тъй като трудовият му договор е прекратен считано от 01.07.2009 г. и той е изгубил качеството си на осигурено лице. Предвид това, той няма право на парична помощ за профилактика и

рехабилитация. Знаел е от подписаната декларация за това обстоятелство, но въпреки това е ползвал предоставените му с удостоверение № 591/01.07.2009 г. права.

В резултат на депозираната фактура пред ТД на НОИ гр.Перник фактура, неправилно е извършено плащане, което се явява и щета за ДОО.

Съгласно чл. 110, ал. 1 от КСО, контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет в няколко хипотези на причиняване на щети на ДОО - от неправилно извършени осигурителни разходи, от издадени документи с невярно съдържание или от отменени актове на медицинската експертиза. В случая за държавното обществено осигуряване са настъпили щети от неправилно извършени разходи за предоставена парична помощ за профилактика и рехабилитация, разходите са резултат от поведението на жалбоподателя, който е физическо лице и следователно - от кръга лица по чл. 110, ал. 1 КСО. Налице са всички предпоставки за ангажиране на отговорността по горепосочения текст и в този смисъл правилно е съставен акт срещу Г..

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя. В обжалваното решение са обсъдени оплакванията на жалбоподателя. Изложени са подробни мотиви за неговото издаване, като такива се съдържат и в съпътстващата документация към него /най-вече в анализа към ревизионния акт.

Предвид изложеното, решение №КПК-42/07.10.2011 г. на Директора на ТП на НОИ/РУ "СО" Перник е правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него е неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 4 АПК, в тежест на жалбоподателя са направените разноски от ответника ТП на НОИ - Перник - юрисконсулско възнаграждение. По силата на чл. 8, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения се предвижда минимален размер на юрисконсулско възнаграждение 150 лв., поради което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати тази сума на ответника.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Г.И.Г.,*, срещу решение №КПК-42/07.10.2011 г. на Директора на ТП на НОИ - Перник, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № 485/24.08.2011 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ/РУ „СО” гр. Перник, за внасяне сумата по РАН вх.№1 от 15.08.2011 г.**

ОСЪЖДА Г.И.Г. с ЕГН *** ***, да заплати на ТП на НОИ/РУ „СО” гр.Перник сумата от 150 лв. за разноски по делото.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/